

כירה, כופח ותנור, לח ע"ב

א. משנה. תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן בין מתוכו בין מעל גביו. כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא – חרי זה ככיריים, בגפת ובעצים – חרי הוא כתנור.

ב. גמרא. תנור שהסיקוהו סבר רב יוסף למימר: תוכו – תוכו ממש, על גביו – על גביו ממש, אבל לסמוך – שפיר דמי.

ג. איתיביה אביי: כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא – חרי הוא ככיריים, בגפת ובעצים – חרי הוא כתנור, ואסור. הא ככירה שרי! במאי עסקינן? אילימא על גביו, ובמאי? אילימא כשאינו גרוף וקטום, אלא כירה כי אינה גרופה וקטומה על גביו מי שרי? אלא לאו – לסמוך, וקתני: חרי הוא כתנור, ואסיר?

ד. אמר רב אדא בר אהבה: הכא בכופח גרוף וקטום, ותנור גרופה וקטומה עסקינן. חרי הוא כתנור – דאף על גב דגרוף וקטום, על גביו אסור. דאי ככירה – כי גרופה וקטומה, שפיר דמי.

דין המשנה לו ע"ב – לח ע"ב

	קש וגבבא	גפת ועצים גרוף	גפת ועצים לא גרוף
כירה	מותר	מותר	אסור
כופח	מותר	אסור	אסור
תנור	אסור	אסור	אסור

לעיל (לו ע"א) למדנו, שבמשבצת השמאלית עליונה (כירה בגו"ע לא גרוף) מותר לסמוך. רב יוסף מסתפק במשבצת הימנית תחתונה: האם בתנור מותר לסמוך. אביי מניח שהסיפא של המשנה 'בגפת ובעצים חרי הוא כתנור' מתייחסות לטור השמאלי, וממילא קשה לו המילים, שהרי גם בכירה אסור ומדוע משווה המשנה את הכופח דווקא לתנור. מתוך כך הוא מפרש, שכוונת המשנה אמנם להטור השמאלי אך לענין לסמוך, דהיינו שלסמוך בכירה מותר ובתנור אסור, וכופח דומה לתנור:

	קש וגבבא	גפת ועצים גרוף	גפת ועצים לא גרוף
כירה	מותר	מותר	אסור, אך מותר לסמוך
כופח	מותר	אסור	אסור, אפילו לסמוך
תנור	אסור	אסור	אסור, אפילו לסמוך

לפי פרשנות זו של המשנה נפשט הספק של רב יוסף: בתנור אסור לסמוך. ראב"א דוחה את הראיה, שניתן לומר, שבטור השמאלי כולם אסורים אפילו לסמוך, אך כוונת המשנה היא לטור האמצעי, ושם אכן יש חילוק בין כירה לתנור, וכופח חרי הוא כתנור.

למסקנת הגמרא, אכן מותר לסמוך לכירה אפילו בטור השמאלי, כך שבשלושת הטורים יש חילוק בין כירה לתנור, וכופח דומה לכירה בטור הימני בלבד.